

„Sve, dakle, što želite da ljudi vama čine, činite i vi njima. To je, doista, Zakon i Proroci.“ (Mt 7,12)

Koliko li smo puta, pred važnim životnim odlukama, tražili siguran kompas, da nam pokaže kojim smjerom krenuti? Kao kršćani pitali smo se u čemu je sažetak evanđelja. Kojim to ključem možemo ući u Božje srce i živjeti kao njegova djeca ovdje i sada?

Evo jedne Isusove rečenice baš za nas, jasne i neposredne, prikladne za život. Nalazimo je u Matejevu evanđelju. Izrečena je u govoru na gori, a u njoj nas Isus uči kako živjeti kršćanski život u punini. On sam sažima sav svoj navještaj u toj jezgrovitoj izjavi.

Danas su nam potrebne poruke bogate značenjem, ali kratke i učinkovite. Zato ovu Riječ možemo primiti kao dragocjeni tvit i imati je na umu u svakom trenutku.

„Sve, dakle, što želite da ljudi vama čine, činite i vi njima. To je, doista, Zakon i Proroci.“

Da bismo bolje razumjeli što bismo trebali učiniti za druge, Isus nas poziva da uđemo u njihovu kožu. Upravo je to učinio i on: da bi nas ljubio, uzeo je naše ljudsko tijelo.

Upitajmo se što mi očekujemo od naših roditelja, od djece, kolega s posla, od vladinih čelnika, od duhovnih vođa: prihvaćanje, slušanje, uključivanje, podršku u materijalnim potrebama, ali i iskrenost, oprost, ohrabrenje, strpljenje, savjet, usmjerenje, poduku... Isus smatra da se takvim unutarnjim stavom i konkretnim djelima koja slijede ostvaruje sav sadržaj Božjega zakona i sve bogatstvo duhovnoga života.

To je "Zlatno pravilo", univerzalno učenje sadržano u različitim kulturama, religijama i tradicijama što ga je čovječanstvo razvilo na svome putu¹. To je osnova svih autentičnih ljudskih vrijednosti, kojima se gradi miran suživot, s pravednim i solidarnim osobnim i društvenim odnosima.

„Sve, dakle, što želite da ljudi vama čine, činite i vi njima. To je, doista, Zakon i Proroci.“

Ova nas Riječ potiče na kreativnost i velikodušnost, na preuzimanje inicijative u korist bilo koga, na izgradnju mostova čak i s onima koji nam nisu prijatelji, kako je to Isus govorio i činio. Traži od nas sposobnost da izađemo iz sebe, kako bismo bili vjerodostojni svjedoci svoje vjere.

Ovako nas ohrabruje Chiara Lubich: „Pokušajmo. Tako proveden dan vrijedi kao cijeli život. [...] Preplavit će nas nikad kušana radost. [...] Bog će biti s nama, jer je s onima koji ljube. [...] Ponekad ćemo možda usporiti, bit ćemo u napasti da se obeshrabrimo, zaustavimo. [...] Ali ne! Hrabro! Bog nam daje milost. Započinjimo uvijek ispočetka. Ako ustrajemo, vidjet ćemo kako se svijet oko nas polako mijenja. Shvatit ćemo kako Evanđelje donosi očaravajući život, pali svjetlo u svijetu, daje okus našem postojanju, sadrži u sebi načelo za rješavanje svih problema. I nećemo imati mira dok svoje izvanredno iskustvo ne priopćimo drugima: prijateljima koji nas mogu razumjeti, rodbini, svima kojima se osjetimo potaknuti darovati ga. Ponovno će se roditi nada.“²

„Sve, dakle, što želite da ljudi vama čine, činite i vi njima. To je, doista, Zakon i Proroci.“

Ramiro je veteran na svom radnom mjestu. Kada je saznao da će dobiti nove kolege, upitao se: „Kad bih prvi put ušao u ovaj ured, što bih u njemu želio pronaći? Što bi doprinijelo da se osjećam ugodno?“ Odmah je krenuo oslobađati prostor, potom je potražio dodatne stolove te u sve to uključio i ostale kolege. Zajedno su se potrudili da novi radni prostor bude ugodan. Novi kolege pronašli su radosno ozračje i ujedinjenu radnu zajednicu.

Letizia Magri

¹ Nekoliko primjera: „Što ne želiš da se tebi učini, ne čini drugima. U tome je sva Tora. Ostalo je komentar.“ (Židovstvo); „Nitko od vas nije vjernik ako ne želi svome bratu što želi sebi“ (Islam) “Nemoj druge povrijediti kako smatraš da bi i sam bio povrijeđen“ (Budizam).

² C. Lubich, Riječ života za travanj 1978.